

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Szegeden, 2010. november 23. napján tartott nyilvános fellebbezési tárgyalás alapján meghozta a következő

V É G Z É S T :

Az emberölés bűntette miatt a **vádlott** ellen indított büntetőügyben a **Csongrád Megyei Bíróság** 2010. május 27. napján kihirdetett **2.B.640/2009/28. számú ítéletét helyben hagyja.**

A kiszabott szabadságvesztésbe a vádlott által az első fokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt beszámítja.

Kötelezi a vádlottat a fellebbezési eljárás során felmerült 11.250.- (tizenegyezer-kettőszázötven) forint bűnügyi költség megfizetésére külön felhívásra az állam javára.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S :

Az elsőfokú bíróság a vádlottat emberölés bűntette miatt 9 év börtönre és 9 év közügyektől eltiltásra ítélte. A kiszabott szabadságvesztésbe a vádlott által 2009. január 24. napjától 2010. május 27. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt beszámítani rendelte.

A Csongrád Megyei Bíróság Gazdasági Hivatalánál Bjk.234/2009. szám alatt bevételezett és 3. tételszám alatt nyilvántartott konyhakést elkobozta, a többi bűnjel lefoglalását megszüntette és a 2., 4-6., 11., 12., tételszám alattiakat megsemmisíteni, a 8-10. tételszám alattiakat a vádlottnak, a 7. tételszám alatti (egyéb érdekelt neve) egyéb érdekeltnek kiadni rendelte.

Kötelezte a vádlottat 915.112.- forint bűnügyi költség megfizetésére.

Az első fokú ítélet ellen a vádlott és védője jelentettek be fellebbezést, egyezően elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés érdekében, melyet a fellebbezési szakban már csak felmentés érdekében tartottak fenn, elsődlegesen bűncselekmény hiányában, másodlagosan bizonyítottság hiánya okából.

A védő fellebbezését írásban indokolta, melyhez a fellebbezési tárgyaláson a vádlott is csatlakozott. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság téves következtetéssel állapította meg a vádlott büntetőjogi felelősségét, mert nem fogadta el a vádlottnak a sértett önkezdésére vonatkozó vallomását. Szerinte, a vádlott vallomásán kívül ezt bizonyítja a vádlott testvérének, 1. sz. tanúnak a vallomása, **(nyomszakértő neve)** nyomszakértő azon véleménye, mely szerint nyomszakértői módszerrel sem az önsem pedig az idegenkezűség nem véleményezhető, továbbá a sérülés keletkezési mechanizmusa, a sértett életvezetése. Ugyanakkor a vádlott ez irányú védekezését nem cáfolja a kés markolatáról levett törlet DNS eredménye sem.

A bizonyítottság hiányát pedig abban jelölte meg, hogy a bizonyítékok összességükben nem alkotnak olyan zárt logikai láncolatot, melyek a vádlott bűnösségét kétséget kizáró módon bizonyítanak.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.214/2010/1/II. számú átiratában eljárási szabálysértésre alapítottan részbeni felderítetlenség okából való részbeni megalapozatlanság miatt azt indítványozta, hogy az ítélet az első fokú ítélet tárgyaláson bírálja felül. Az eljárási szabálysértést abban jelölte meg, hogy az elsőfokú bíróság **(nyomszakértő neve)** igazságügyi nyomszakértő szakvéleményét, valamint **(szakértő neve)** DNS vizsgálatról készült szakvéleményét úgy értékelte bizonyítékként, hogy a szakvéleményeket nem olvasta fel a tárgyaláson. Ezért indítványozta, hogy az ítélet az ügyben rendeljen el bizonyítást és a másodfokú tárgyaláson a szakvéleményeket felolvasással tegye a bizonyítás anyagává azzal, hogy érdemi indítványait a bizonyítás felvételét követően a másodfokú tárgyaláson terjeszti elő.

A részbizonyítást követően érdemben, a tényállásnak az első fokú ítélet jogi indokolása 10. oldal 3. bekezdéséből a közvetlen okozati összefüggésre vonatkozó rész átemelésével való kiegészítése és az enyhítő körülmények köréből a büntetlen előélet mellőzése mellett az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

Az ítélet az ítélet a fellebbezéseket alaptalannak találta, az ügyészi indítványt mindenben osztagta.

Az ítélet az ítélet megállapította, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének tényállása részben megalapozatlan, mert eljárási szabálysértésre visszavezethetően részben felderítetlen [Be. 351. § (2) bekezdés a) pontja]. Az elsőfokú bíróság ugyanis bizonyítékként figyelembe vette és értékelte **(nyomszakértő neve)** igazságügyi nyomszakértőnek az eszközként használt kés méreteire és leírására, valamint a

Bf.I.285/2010/11.

sértetten volt pólón keletkezett sérülés és az ebből megállapítható elkövetési mechanizmusra vonatkozó szakvéleményét (nyomozati iratok 199-207. oldal), valamint **(szakértő neve)** igazságügyi szerológus szakértőnek a vádlott körömmintáiból és pulóveréről biztosított vérszenyveződés DNS vizsgálatáról készült szakvéleményét (nyomozati iratok 194-196. oldal) anélkül, hogy azok felolvasásra kerültek volna. Az elsőfokú bíróság a szakértőket a tárgyalásról nem értesítette. A Be. 299. § (1) bekezdése alapján viszont, ha a bíróság a szakértő értesítését a Be. 108. § (6) bekezdése alapján mellőzi, az írásban előterjesztett szakvéleményt a tanács elnöke felolvassa, vagy a jegyzőkönyvvezetővel felolvastatja. E nélkül a szakvélemény bizonyítás anyagává tételére nem kerülhet sor. Az ítéletábra az ügyben a Be. 353. § (1) és (2) bekezdése alapján bizonyítást rendelt el, tárgyalást tartott és a Be. 299. § (1) bekezdése alapján a tanács elnöke a jegyzőkönyvvezetővel az említett két szakvéleményt felolvastatta. Ezáltal az eljárási szabálysértés kiküszöbölésre került és az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás e részében is megalapozottá vált.

Az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348. § (1) bekezdése alapján felülbírálván, egyébként az ítéletábra az ügy érdemére kiható eljárási szabálysértést nem észlelt, a lefolytatott részbizonyítás és az iratok egybehangzó adataira figyelemmel az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja alapján az alábbiak szerint kiegészítette, illetőleg helyesbítette:

A vádlott szúrása következtében a sértettnek a bal tüdő felső lebenye elülső szélén is, a szívburkon talált folytonosságmegszakadás magasságában a tüdőállományba legmélyebben 4 mm-re hatoló folytonosságmegszakadás keletkezett (nyomozati iratok 149. oldal 1. és 4. bekezdése, 176. oldalon lévő, a sérüléseket bemutató alsó fényképfelvétel és 186. oldal véleményi része).

A sértett bal mellüregében 750 g alvadt és 700 ml folyékony vért találtak a boncoláskor (nyomozati iratok 148. oldal 4. bekezdése és 152. oldal 3. bekezdése).

Az ítéletábra az első fokú ítélet jogi indokolásának 10. oldal 3. bekezdéséből azt, hogy a sértett szúrt szív-sérülése és halála között közvetlen okozati összefüggés volt, valamint, hogy a boncoláskor rajta milyen további sérülések voltak, a tényállásba emeli azzal a kiegészítéssel, hogy rajta még a fejszak alatt a jobb falcsont középső része magasságában újbegynyi bevérzést is találtak, mely 1 rb. kis-közepes direkt tompa erőbehatás következménye, ütéstől, ütődéstől jöhetett létre (nyomozati iratok 147. oldal belvizsgálati rész és 153. oldal 11. bekezdése).

A sértett az általa a vádlott fejére mért ökölütéstől a jobb kézhat bevérzéses sérülését szenvedte el.

A vádlott által ezen ütéstől elszenvedett, az első fokú ítélet 2. oldal utolsó bekezdésében leírt sérülést az ítélet tábla akként helyesbíti, hogy a vádlott a bal belső és felső szemhéj zúzódását szenvedte el (nyomozati iratok 229. oldal sérülések 1. pontja és 230. oldalon lévő fényképfelvétel).

Egyebekben az első fokú ítélet tényállása hiánytalan, azt a fenti kiegészítésekkel és helyesbítésekkel az ítélet tábla ítélezésének alapjául elfogadta.

A felmentésre irányuló fellebbezések a bizonyítékok értékelését támadják. Azt sérelmezik, hogy az elsőfokú bíróság nem a sértett önkezűségére vonatkozó vádlotti vallomást fogadta el.

Az elsőfokú bíróság kimerítően értékelte a bizonyítékokat. Részletesen foglalkozott a vádlott eltérő vallomásaival, melyek a részleteket illetően önmagukban is ellentmondóak, de a lényeget tekintve két csoportba oszthatók. Az egyik a sértett önkezűsége, a másik, hogy a vádlott szúrta meg a sértettet, de jogos védelmi helyzetben volt. Az elsőfokú bíróság részletesen megindokolta, hogy a vádlott egyes vallomásait a további bizonyítékok miatt cáfolják. Az ítélet tábla álláspontja szerint is helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a vádlott, sértetti öngyilkosságra irányuló, védekezései csupán a büntetőjogi felelősség alóli mentesülését szolgálják és helyesen járt el, amikor a nyomozás során tett legelső beismerő jellegű vallomását fogadta el. E beismerő vallomásában ugyanis az elkövetési mechanizmust akként vallotta, ahogyan az orvosszakértők véleményezték és ahogyan az a szívsérülés elhelyezkedése és jellege alapján valójában volt. A ténybeli beismerését ezt követően is, egyes vallomásaiban megismételte. Az ítélet tábla az elsőfokú bíróság bizonyítékok értékelése körében kifejtett indokait mindenben osztotta.

A fenti bizonyíték értékelés mellett megállapított tényállás megalapozott.

A bizonyítékok értékelése az elsőfokú bíróság feladata. Az elsőfokú bíróság dönti el, hogy mely bizonyítékokat fogadja el, illetve veti el. Megalapozott tényállás esetén a bizonyítékok átértékelésére a másodfokú eljárásban nincs lehetőség. Ezért az eltérő tényállás megállapítására és a vádlott felmentésére irányuló fellebbezések eredményre nem vezethettek.

A megalapozott tényállás alapján az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a vádlott bűnösségére.

Bf.I.285/2010/11.

A minősítést illetően az elsőfokú bíróság foglalkozott a védő által felvetett, illetve a vádlott védekezésén alapuló jogos védelmi helyzet, az erős felindulásban elkövetett emberölés büntette és a halált okozó testi sértés büntette megállapíthatóságával.

A jogos védelmi helyzetet döntően megállapíthatónak azért nem találta, mert a vádlottat a konyhakés magához vételekor a sértett részéről már nem érte bántalmazás, külön helyiségben voltak, az esetleges sértetti támadás elől a vádlott el tudott volna menekülni.

A fentiekből kitűnően az elsőfokú bíróság a jogos védelmi helyzet megítélése szempontjából csak magát a konkrét cselekményt és azt vizsgálta, hogy szorosan azt megelőzően volt-e jogtalan támadás. Elmulasztotta a történések egész folyamatának figyelembe vételét, a cselekménysor összefüggő és a jogtalan támadás közvetlen veszélyének a vizsgálatát, holott a jogos védelmi helyzet fennállása szempontjából e körülmények is kiindulópontként vizsgálandók.

A jelen esetben, az irányadó tényállás szerint, az ittas állapotban volt vádlott és sértett a nap folyamán veszekedtek és ennek során a sértett ököllel fejen ütötte a vádlottat. Ezt követően, 21 óra körüli időben ismételten szóváltás kezdődött közöttük, melynek során a vádlott magához vette a konyhakést, a szobába ment és ott azzal megszúrta a sértettet. Ebből megállapítható, hogy a tettelegesség után bizonyos idő eltelt, a sértett részéről megújuló tettelegesség nem volt, csak kölcsönös szóváltás kezdődött. Az eltelt időre, illetve a konkrét szituáció alapján megállapítható, hogy az elkövetéskor a sértett részéről sem jogtalan támadás sem közvetlen támadás veszélye nem állt fenn. Ezen kiegészítéssel helytálló az, hogy a vádlott javára a jogos védelem nem állapítható meg.

Az ítéletábra álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyes indokainál fogva nem találta megállapíthatónak az erős felindulásban elkövetett emberölés büntettét, illetve a halált okozó testi sértés büntettét sem. E körben az ítéletábra az elsőfokú bíróság indokolását teljes mértékben osztotta.

A kifejtettekből következik, hogy a vádlott cselekményének az emberölés büntette alapesetének való minősítése törvényes.

Tévedett viszont az elsőfokú bíróság a vádlott szándékának milyensége tekintetében. A cselekmény elkövetésekor italtól közepes fokban befolyásolt vádlott tudatára a Legfelsőbb Bíróság 15. számú Irányelvében foglaltaknak megfelelően az objektív körülményekből kell következtetni. Kétségtelen, hogy a vádlott konyhakéssel, közepes erővel, köztudottan életfontosságú szerveket tartalmazó testtájékot vett célba. Azonban ölésre utaló kijelentést nem tett, rögtönösen kialakult szándékkal csak egy szúrást adott le, beismerő vallomása szerint az elkövetés után úgymond megbánva tettét nagyon megijedt, sírt, mondta a sértettnek, hogy nehogy meghaljon ott neki, a

felső ruházatát levette, hogy a sérülést megnézzze, majd mindent megtett annak érdekében, - széket vitt a kerítéshez, a kerítésen átmászott - hogy a sértett anyját áthívja. Vele visszament a helyszínre és jelenlétében több módon is próbálta a sértettet újraéleszteni. Mindezen körülményekre és figyelemmel a halálos eredménybe csupán a belenyugvása és ezáltal az elsőfokú bíróság által megállapított egyenes szándékkal szemben, csak az eshetőleges szándéka állapítható meg.

A bűnösségi körülményeket az elsőfokú bíróság túlnyomó részt helyesen vette számba. Az ítéletábra az enyhítő körülmények köréből, a vádlott korábbi próbára bocsátása miatt, a büntetlen előéletet mellőzte. A büntetés kiszabás során értékelhető tényezőkről szóló BKv. 56. II/1. pontja szerint a büntetlen előélet általában nem enyhítő azok javára, akikkel szemben korábban a bíróság próbára bocsátást alkalmazott. Ugyanakkor további enyhítő körülmény az eshetőleges szándék.

A bűnösségi körülmények ekként való helyesbítése, illetve kiegészítése mellett is, az ítéletábra a büntetési célok eléréséhez az elsőfokú bíróság által kiszabott fő- és mellékbüntetést arányosnak találta, enyhítésre nem látott lehetőséget.

Mindezekre figyelemmel az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A kiszabott szabadságvesztésbe a Btk. 99. § (1) és (2) bekezdése alapján a vádlott által az első fokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt beszámította.

A kirendelt védő jelenléti és irattanulmányozásért járó díjával a fellebbezési eljárás során összesen 11.250.- forint bűnügyi költség merült fel, melynek megfizetésére a vádlottat a Be. 381. § (1) bekezdésére figyelemmel a Be. 338. § (1) bekezdése alapján kötelezte.

Szeged, 2010. november 23.

Dr. Hegedűs István s.k.
a tanács elnöke

Dr. Nikula Valéria s.k.
a tanács tagja, előadó

Sefta Márta dr. s.k.
a tanács tagja

Bf.I.285/2010/11.

A Szegedi Ítéltábla Bf.I.285/2010/11. számú végzése és a Csongrád Megyei Bíróság 2.B.640/2009/28. számú ítélete a jelen végzés folytán a mai napon jogerős és végrehajtható.

Szeged, 2010. november 23.

Dr. Hegedűs István s.k.
a tanács elnöke